

بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در مراسم تنفیذ حکم ریاست جمهوری دکتر محمود احمدی نژاد - 12 مرداد/ 1384

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

امروز به فضل و توفیق الهی، برای ملت ایران روز مبارکی است. رحمت پروردگار، پاداش شایسته ی مجاهدت ملت ایران بود. ملت عزیز ما، این نوبت هم مثل دفعات گذشته، در وقت لازم و در لحظه ی نیاز، حضور خود را قدرتمندانه نشان دادند. بنده به عنوان خدمتگزار ملت، وظیفه ی خود می دانم بار دیگر از آحاد این ملت عزیز و بزرگ صمیمانه تشکر کنم و از خداوند متعال و الطاف کریمانه ی او به خاطر توفیقی که به ملت ما داد، سپاسگزاری کنم و جبهه ی سپاس بر درگاه پروردگار بسایم.

نعمت بزرگ حضور مردم، هدیه ی انقلاب به ماست. قرنهای متمادی در کشور ما سپری شد؛ حکومت هایی آمدند و رفتند، بدون این که مردم کوچکترین نقشی در تعیین این دولتها و گزینش آنها داشته باشند. انقلاب میدان را برای مردم ما باز کرد. مردم سالاری در کشور ما، یک مردم سالاری حقیقی متکی به ایمان است. مردم از روی احساس و وظیفه ی دینی است که در عرصه ی انتخابات وارد می شوند و طبق تشخیص خود گزینش می کنند و رأی خود را به صندوق می اندازند.

انتخابات نهم هم مثل انتخابات های قبل، بحمدالله پُرشور و سالم و افتخارآمیز برگزار شد. البته دشمنان ملت ما - که باید گفت دشمنان اسلام - حاضر نیستند به وجود این مردم سالاری سالم اعتراف کنند. هرچه توانستند، تلاش کردند شاید انتخابات را بی رونق کنند. تبلیغاتچی های وابسته ی به مراکز قدرت، از مدتها پیش از انتخابات، با لحن های گوناگون، فضا را از هیاهوی مخالفت با انتخابات پُر کردند؛ سعی می کردند مردم را ناامید کنند؛ مردم را از حضور در این میدان شرف و افتخار منصرف کنند. آخرین آنها حرکت گستاخانه و البته ابلهانه ی رئیس جمهور امریکا بود که روز قبل از انتخابات به مردم ما صریحاً توصیه کرد که در انتخابات شرکت نکنند! ملت ما استقلال خود، هوشمندی خود، شجاعت خود، دلسوزی و پایبندی خود به منافع ملی را در این نوبت هم مثل نوبت های دیگر نشان داد.

حقاً و انصافاً در مقابل هوشیاری و وقت شناسی این ملت، انسان احساس تواضع و خضوع می کند. این ملت، ملت شجاع و بیدار و با ایمان و پُرانگیزه یی است؛ بگذارید دشمنان این ملت هر چه می خواهند، بگویند. این ملت راه خود را پیدا کرده است و با همت والا در این راه به پیش می رود. سردمداران استکبار جهانی بعد از انتخابات هم از تخریب وجهه ی انتخابات ایران دست برنداشتند. یک مسؤول امریکایی گفت ما دمکراسی ایران را قبول نداریم! این گونه صدور تصمیم درباره ی ملتها، خوی استکباری ناپسند و پلیدی است که متأسفانه امروز شیطان بزرگ به آن گرفتار است. ملت ایران هم دمکراسی آنها را قبول ندارد. دمکراسی یی که پول سرمایه داران صهیونیست حرف اول را در آن می زند، چه افتخاری می تواند داشته باشد و چه چیزی را می تواند به مردم دنیا تعلیم دهد؟ دمکراسی حقیقی، مردم سالاری برخاسته ی از دین و ایمان است. انگیزه ی مردم، برخاسته ی از دین، از احساس مسؤولیت و از احساس تکلیف ملی و دینی است؛ لذا وارد میدان می شوند و در میان نامزدهای مختلف، گزینه ی خودشان را انتخاب می کنند. رئیس جمهوری که با چنین آرائی سر کار می آید، وامدار هیچ کس جز خدا و مردم نیست؛ این معنای مردم سالاری است. ملت عزیز ما این نعمت الهی را قدر بدانند؛ بر آن پای بفشارند و تأثیر و حضور خودشان را در میدان های گوناگون تعیین سیاست های کشور و گزینش مدیران عالی رتبه همچنان حفظ کنند.

رئیس جمهور محترم ما امروز سخنان خوبی بیان کردند. تکیه ی بر عدالت، اساسی ترین و محوری ترین اصل یک حرکت الهی است؛ ادامه ی کار همه ی انبیا و مصلحان بزرگ تاریخ است. البته عدالت دشمنانی دارد. همه ی کسانی که نانشان در بی عدالتی است، با عدالت دشمن اند. همه ی کسانی که با قلدری و زورگویی - چه در صحنه ی ملی، چه در صحنه ی بین المللی - تغذیه می شوند، با عدالت مخالفند. عدالت، شعار اصلی و هدف بزرگ انقلاب اسلامی و

نظام جمهوری اسلامی بوده و هست.

بعضی می خواهند با عنوان تندروی، عدالت را متهم و محکوم کنند. عدالت، تندروی نیست؛ حق گرای است؛ توجه به حقوق آحاد مردم است؛ جلوگیری از ویژه خواری است؛ جلوگیری از تجاوز و تعدی به حقوق مظلومان است. در يك کشور کسان زیادی پیدا می شوند که اگر دستگاه مسؤل قانونی به مدد آنها نشتابد، در امواج درگیری های گوناگون لگدمال می شوند. وظیفه ی دولت عدالتمدار، توجه ویژه به قشر محرومین است. عدالت را نباید تندروی و مخالفت با شیوه های علمی دانست. با استفاده از همه ی شیوه های عالمانه و با تدبیر می توان عدالت را در جامعه مستقر کرد.

اهدافی که مطرح شده است، اهداف والایی است. این اهداف با حرکت مستمر، با کار و تلاش مداوم، با به کارگیری همه ی نیروهای مستعد و بانشاطی که در کشور ما بحمدالله فراوان هستند، امکان پذیر است. البته نباید شتابزدگی کرد. من، هم به رئیس جمهور محترم عرض می کنم که از شتابزدگی اجتناب شود، آرمانها با جدیت تعقیب شود، اما هیچ گونه شتابزدگی به وجود نیاید؛ هم به مردم عزیزمان توصیه می کنم که در درخواست ها شتابزدگی را اعمال نکنند. دولت محترم و خدمتگزار با برنامه ریزی صحیح، به همان کیفیتی که در سند چشم انداز بیست ساله تصویب شده و سیاست هایی که اعلام شده است - که جهت این سیاست ها هم عدالت، رفاه عمومی و توسعه ی علمی و فنی و همه جانبه و عدالت محور است - در این جهت حرکت کند. دستیابی به این اهداف والا، دور از دسترس نیست. با تلاش، با توکل به خدا، با تکیه ی به مردم، با استفاده از نیروهای بانشاطی که در جامعه ی جوان ما بحمدالله فراوانند، می توان به این هدفها دست یافت.

استفاده ی از شیوه های علمی، کار لازمی است. البته علم نباید اشتباه بشود با نسخه های وارداتی که اغلب آنها منسوخ است؛ چه در زمینه ی اقتصاد، چه در زمینه ی مسائل فرهنگی، چه در زمینه های گوناگون. بعضی ها دوست دارند امروز ما نسخه های منسوخ و از دور خارج شده ی غربی ها را بار دیگر در این جا برای خودمان دستورالعمل علاج به حساب بیاوریم. نه، شیوه های پیشرفته، شیوه های نو و با تکیه ی به فهم و درک و نیاز ایرانی، استفاده ی از علم و توجه به نیاز داخل و اقتضائات کشور می تواند راه درست را به ما نشان دهد و ما را پیش ببرد. ما در زمینه ی علم باید حرکت خود را جدی کنیم؛ در پیوند علم و صنعت و فناوری کار کنیم؛ در پیدا کردن شیوه های توزیع عادلانه ی امکانات تلاش و فکر کنیم؛ بهترین و آسان ترین و عملی ترین شیوه ها را انتخاب کنیم و به طور جدی وارد شویم.

انتظار مردم از دولت و رئیس جمهور منتخب این است که تلاش و جدیت کنند. تصور بنده - با شناختی که در طول این مدت از احساسات مردم دارم - این است که مردم مایلند تلاش و کار و قاطعیت و جدیت را در عمل مسؤلان مشاهده کنند.

گاهی نتیجه یی دیر به دست می آید. بعضی از اهداف، کار يك سال و دو سال نیست؛ تلاش مستمری لازم دارد. همین قدر که مردم ببینند مسؤل عالی کشور و دیگر مسؤلان دارند کار و تلاش می کنند، خشنود و راضی می شوند. مردم از ما کار لازم دارند؛ خدمت می طلبند و توقع دارند؛ و حق به جانب آنهاست. در زمینه ی سیاست بین الملل، همچنان که دولتهای قبلی اعلام کردند و بعداً هم همین طور خواهد بود، ملت ایران يك ملت صلح طلب است. ملت ایران سر ستیزه گری با هیچ ملتی را ندارد. شما ببینید در تاریخ جمهوری اسلامی و حتی در تاریخ گذشته ی ملت ایران، همیشه جنگهایی که اتفاق افتاده است، ملت ایران در موضع دفاع از مرز خود، از حقوق خود و از استقلال خود بوده. ما به هیچ کشور و هیچ ملتی تعرض نکرده ایم؛ ما از حقوق خود قدرتمندانه دفاع کرده ایم و باز هم دفاع می کنیم. این را همه ی قدرتمداران و مستکبران عالم - بخصوص شیطان بزرگ، امریکا - بدانند؛ ملت ایران به هیچ قدرتی باج نخواهد داد. مسؤلان کشور حق ندارند از حقوق ملت صرف نظر کنند. ما چنین حقی نداریم. جایگاه ما، جایگاه دفاع از حقوق ملت است؛ بنابراین از حقوق سیاسی و اقتصادی شان باید دفاع کنیم؛ جایگاه شایسته ی آنها را بایستی در دنیای امروز و در روابط بین الملل حفظ کنیم. بحمدالله نظام جمهوری اسلامی نشان داده است که این کارایی را دارد. ملت ما امروز، هم در صحنه ی بین المللی و در صحنه ی جهانی، و هم در

منطقه جایگاه ممتاز و شایسته‌ی بی دارد و این را روزبه روز بیشتر خواهد کرد.

ما به همسایگان خود احترام می گذاریم و طرفدار ارتباطات برادرانه و صمیمانه‌ی با کشورهای همسایه و همچنین با کشورهای برادر و مسلمان و کشورهای دوست در این منطقه و مناطق دیگر هستیم. ملت ایران قدرت و اقتدار و توانایی خود را در راه تضعیف ملتها و کشورهای دیگر به کار نخواهد برد؛ در راه حفظ منافع خود به کار خواهد برد و به فضل و توفیق الهی در این زمینه قدرتمندانه عمل خواهد کرد.

من به رئیس جمهور محترم برادرانه توصیه می کنم؛ در همه‌ی حالات، همین احساسی را که امروز بیان کردید - احساس خدمتگزاری به مردم - برای خودتان حفظ کنید. قدرت اگر با هدف خدمت به مردم باشد، عبادت است. شاید هیچ عبادتی بالاتر از عبادت مسؤولی نیست که به خاطر تلاش و خدمت به مردم، از راحت و آسایش و امنیت خود صرف نظر می کند. این روحیه‌ی خدمتگزاری، خاکساری، تواضع در مقابل مردم و شناخت عظمت مردم را برای خودتان حفظ کنید، که این نعمت بزرگی است. از خدای متعال لحظه‌ی غافل نشوید. این توفیقات به فضل و لطف الهی به ما داده می شود. باید خود را قابل رحمت و تفضلات روزافزون الهی کنیم. با یاد خدا و با توکل به خدا و با اخلاص در عمل، باید بتوانیم جلب رحمت الهی بکنیم. اگر جلب رحمت الهی شد، همه‌ی مشکلات آسان می شود و موانع از سر راه برخواهد خاست. اگر صادقانه در راه خدا کار کنیم، خدای متعال به ما کمک خواهد کرد. اگر هدف قدرت، منافع مادی شد، قدرت، بزرگترین وزر و وبال برای انسان خواهد بود. کسانی که قدرت و منصب و مقام را برای بهره‌مندی‌های خود، پُر کردن کیسه‌های خود و دنیای خود می طلبند، آن جایی که منافع آنان با منافع مردم اصطکاک پیدا می کند، نمی‌توانند به نفع مردم کار کنند. قدرت به خودی خود نه نعمت است، نه نعمت؛ اگر برای خدا و برای خدمت شد، نعمت است؛ اگر برای دستاوردهای مادی و ارضای هوس‌های انسانی شد، می‌شود نعمت. امیرالمؤمنین (علیه الصلوة والسلام) به ابن عباس فرمود: ارزش ذاتی حکومت برای من از این کفش وصله خورده کمتر است - «الا ان اقیم حقاً» - مگر این که حقی را اقامه کنم؛ آن وقت قدرت ارزش پیدا می کند. امیرالمؤمنین با معارضان همین قدرت به جنگ برمی‌خیزد. قدرتی که برای عدالت و حقیقت است، ارزشمند است؛ این نعمت خداست؛ منتها شیطان باید ما را دچار تسویل نفسانی نکند. نباید اهواء و هوس‌های خودمان را به اشتباه جای آرمانها بگذاریم و خود را توجیه کنیم. به انتقادهای و عیوبی که برای ما می‌شمارند، گوش فرا دهیم و خود را اصلاح کنیم تا وقتی که با خدای متعال ملاقات می‌کنیم، بتوانیم عذر تقصیر داشته باشیم - ما که از تقصیر و قصور خالی نیستیم - بگوییم پروردگارا! ما تلاش و مجاهدت کردیم و آنچه از دست ما برآمد، انجام دادیم؛ نتیجه این شد. اگر نیت خالص شود، این ممکن خواهد شد. اگر نیت خالص نشود، دشوار است که انسان جواب مظالم فراوانی را که در یک جامعه اتفاق می‌افتد و مسؤولان بالای کشور - خود بنده و دیگر مسؤولان - خواه و ناخواه در مسؤولیت آنها شرکت و دخالت دارند، بتواند بدهد. انسان نمی‌تواند پیش خداوند متعال خود را از آنها تبرئه کند.

بنده لازم می‌دانم از رئیس جمهور قبلی مان - جناب آقای خاتمی عزیزمان - و همکاران ایشان صمیمانه تشکر کنم. در این هشت سال جناب آقای خاتمی و همکارانشان تلاش باارزشی انجام دادند و خدماتی را تقدیم کردند. همه‌ی دولتهای قبلی هم تلاش کردند. امروز کشور ما آمادگی‌های زیادی دارد؛ ظرفیت‌های فراوانی پیدا کرده؛ این ظرفیت‌ها را می‌توان به چندین برابر افزایش داد و از آنها به نفع مردم و به نفع رفع فقر و محرومیت استفاده کرد. کار و تلاش، مقابله‌ی با فساد، منقطع نشدن خدمت و تلاش دایمی، رازی است که همه‌ی اینها را ان شاءالله برای ما تأمین خواهد کرد.

پروردگارا! توفیقات خودت را بر رئیس جمهور محترم و مسؤولانی که اداره‌ی دولت را بر عهده خواهند گرفت، نازل بفرما. پروردگارا! ملت ایران را در همه‌ی میدان‌ها پیروز کن. پروردگارا! آنچه گفتیم، آنچه کردیم و آنچه در نیت ماست، همه‌ی آنها را برای خودت و در راه خودت قرار بده. پروردگارا! روح مطهر امام عزیز ما را - که سلسله جنبان این حرکت عظیم، آن روح بزرگ بود - با پیغمبران و اولیای خودت محشور بفرما. پروردگارا! شهدای عزیز ما را با شهدای صدر اسلام محشور بفرما و به خانواده‌های آنها اجر شایسته کرامت فرما.

والسلام علیکم ورحمةالله و برکاته